

ת"פ 28221/02/22 - מדינת ישראל ע"י נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 28221-02-22 מדינת ישראל נ' פלונית(עציר)

כבוד השופטת טל לחיאני שהם	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמת	
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רחלי אטיאס	
פלונית (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד אבו לבן	

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירת ניסיון הצתה, לפי סעיף 448 רישא וסעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשמת היא בתה של ט"מ (להלן: "האם"), אשר גרה בשכנות ... (להלן: "המתלונן") ברחוב באר שבע (להלן: "הבניין").

בתאריך 19/01/22 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, בעת שהנאשמת שהתה במקלט לנשים בבאר שבע, התקיימה שיחה בינה לבין אימה, במהלכה מסרה לה האם כי סיפרה לבני המשפחה בתל שבע כי אבי הנאשמת מקיים עימה יחסי מין.

בעקבות שיחה זו, נקלעה הנאשמת למצוקה נפשית ובעודה נסערת מאוד, החליטה לשלוח אש במזיד בדירתה של אמה. בהמשך לאמור, באותו היום בסמוך לשעה 19:20 הגיעה הנאשמת לבניין בו מתגוררים אימה והמתלונן וניסתה לשלח אש בחלון דירתו של המתלונן, בסברה כי מדובר בחלון חדר השינה בדירתה של אימה, וזאת באמצעות מצת אותו הדליקה לאחר ששפכה תכולת בקבוק בנזין על החלון.

כתוצאה מניסיון ההצתה נגרמו נזקים לחלון בדמות סימני פיח. (להלן: **התיק העיקרי**).

לבקשת הנאשמת צורף לתיק זה תיק נוסף, ת"פ 12632-06-22, בו הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) **לחוק העונשין**, ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 **לחוק העונשין**.

מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 02/06/22, עובר לשעה 10:40, התקיים דיון במסגרת התיק העיקרי בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, אליו הגיעה הנאשמת באמצעות שב"ס כשהיא עצורה (להלן: "**הדין**"). לאחר הדיון, בשעה

10:40 או בסמוך לכך, לוותה הנאשמת על ידי לוחמי נחשון לאגף העצורים בהיכל בית המשפט. בהגיעם סמוך לאגף, נכנסו למקום 2 עובדות ניקיון עם עגלת ניקיון, והלוחם פבל יאנוב (להלן: "**הלוחם פבל**") אמר לקצין יוסי שטרית (להלן: "**הקצין יוסי**") "**שים לב שהנאשמת לא תמשוך משהו מעגלת הניקיון**".

מיד ובסמוך, אחזה לוחמת נחשון אירינה פלוטוניקוב (להלן: "**הלוחמת אירינה**") בזרועה של הנאשמת וביקשה ממנה להיכנס לתא העצורים. או אז סירבה הנאשמת להיכנס לתא העצורים, כשמתלהמת ומנסה להניף ידה לעבר הלוחמת אירינה. לאור האמור אחזו לוחמי נחשון בנאשמת והכניסו אותה לתא העצורים.

מיד ובסמוך, תקפה הנאשמת את הקצין יוסי בכך שהניפה את ידה האזוקות לעבר ראשו והכתה בו באמצעות האזיקים שעל ידה.

כתוצאה מהאמור נגרמו לקצין יוסי חבלות במצחו בדמות חתך מדמם, וללוחמת אירינה נגרמה נפחות ביד ימין. כמו כן, נגרם לנאשמת שבר בשורש כף יד ימין. (להלן: "**התיק המצורף**").

הסדר הטיעון

2. ביום 02/06/22 הוצג הסדר במסגרתו, כאמור, הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת התיק העיקרי, מבלי שהוצגו הסכמות לעניין העונש. כמו כן, ביום 21/07/22 הצהיר ב"כ הנאשמת על הכוונה לצרף את התיק המצורף, וב"כ הצדדים טענו לעונש בנוגע לשני התיקים מבלי שהושגו הסכמות לעניין העונש.

טיעוני הצדדים לעונש

3. באשר ל**תיק העיקרי**, במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש הפנתה **באת כוח המאשימה** לערכים החברתיים המוגנים בהם פגעה הנאשמת בביצוע מעשי העבירה, ובהם השמירה על חיי האדם ושלמותו הגופנית, וכן השמירה על רכוש הזולת מפני שריפתו והשמדתו, כאשר לטענת המאשימה, הערכים האמורים במקרה דנן נפגעו בצורה ממשית. כמו כן, הפנתה לחומרת העבירה, כפי שעולה אף מהעונש אשר נקבע בגין ביצועה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הפנתה המאשימה לכך שהנאשמת מבצעת יחידה, לתכנון אשר קדם לביצוע העבירה אשר כלל הצטיידות בחומר דליק, וכן לסיבה לביצוע העבירה - ה'סכסוך' עם אימה ומטעמים של נקמה או כעס כלפיה. כמו כן, הפנתה לנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירה, ובעיקר לפוטנציאל הנזק ההרסני הגלום בביצוע המעשים המתוארים בעובדות כתב האישום המתוקן, ולכך שהנזק יכול היה להיגרם לא רק למתלונן, אלא לדיירים נוספים בבניין.

לאור המפורט, ובשים לב לפסיקה שהוצגה מטעמה באשר למדיניות הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין **15-36 חודשי מאסר בפועל**.

אשר לקביעת עונשה של הנאשמת בגדרי המתחם הפנתה באת כוח המאשימה לקולה להודאת הנאשמת, אשר ניתנה

בהזדמנות הראשונה, וכן להיעדר עבר פלילי.

לחומרה הפנתה המאשימה לכך שהנאשמת עזבה את המקום טרם אמדה את מידת הנזק אשר נגרם בשלה. כמו כן, הפנתה לכך שלא הוגש תסקיר בעניינה של הנאשמת אשר יכול היה לשפוך אור על נסיבות חייה המורכבות הנטענות לצד הסיכון במצבה.

עוד הפנתה באת כוח המאשימה לצורך בהרתעת היחיד והרבים אשר עולה מהפסיקה בעבירה מהסוג עליו נותנת הנאשמת את הדין, ובשים לב לסיבה אשר הובילה את הנאשמת לביצוע המעשים - אשר מעידים על מסוכנות מצדה.

בשל האמור, סברה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע את עונשה של הנאשמת בחלקו האמצעי של המתחם. כמו כן, עתרה להטלת מאסר מותנה, אולם באשר לרכיב הכלכלי - בשים לב למצבה של הנאשמת ולאחר שיחה עם המתלונן והכרתו את המתלוננת ומורכבות מצבה - עתרה להימנע מהטלת רכיב עונשי מסוג זה.

באשר **לתיק המצורף** הוסיפה ועתרה באת כוח המאשימה בעל פה **למתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל**, וטענה כי יש למקם את הנאשמת בחלקו האמצעי של המתחם, וזאת מחד גיסא בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כפי שפורט בטיעוניה הכתובים, ומאידך גיסא בחומרת העבירות בנסיבות ביצוען.

ב"כ המאשימה עתרה כי לכל כתב אישום יקבע מתחם נפרד, כמפורט, וכי עונשי המאסר אשר יוטלו על הנאשמת יוטלו במצטבר.

4. בא כוח הנאשמת הסכים כי מדובר בשני אירועים נפרדים, אולם טען ארוכות ביחס לנסיבות חייה של הנאשמת, ובכלל זה פגיעות מיניות מצד אביה, התדרדרות לסמים, חשש לסכנת חיים וקשיים כלכליים קיצוניים, וכן למצוקתה הנפשית בעקבות אותה שיחה עם אימה - אשר לטענתו הובילו לביצוע העבירות וצריכים להשפיע באופן משמעותי הן על קביעת מתחמי העבירה והן על מיקום עונשה של הנאשמת בתוכם.

בא כוח הנאשמת הפנה לכך שאף המאשימה הבינה את מצוקתה הנפשית של הנאשמת ובשל כך שוחררה בתנאים מינימליים ממעצרה, אותם הפרה לאחר כשבועיים לאחר שידול מצד אחר שהיה בן זוגה, שאף הוא נהג באופן אלים ואף משפיל כלפיה.

באשר לתיק המצורף טען ב"כ הנאשם כי יש ליתן משקל אף לכך שהנזק אשר נגרם לנפגעי העבירות איננו גבוה, וכן לכך שמעשי הנאשמת נבעו מתחושת עלבון שחשה בעקבות אותה אמירה של לוחם נחשון.

לאור המפורט טען ב"כ הנאשמת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה כתמיכה בעתירתו.

עוד הפנה ב"כ הנאשמת לגילה הצעיר של הנאשמת, להיותה נעדרת עבר פלילי, וטען כי יש להתחשב בתקופת מעצרה ולהטיל עליה מאסר ברף התחתון.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב: "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

אין מחלוקת בין הצדדים כי כל אחד מכתבי האישום בהם הודתה הנאשמת מתאר אירוע אחד שבגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, ובסך הכל 2 מתחמים נפרדים.

התיק העיקרי -

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת כוללים בתוכם את ההגנה על שלום היחיד והציבור, על הזכות לקניין ועל תחושת הביטחון האישי והציבורי.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברמה הבינונית, שכן מחד גיסא קדם תכנון לביצוע העבירה, וביצועה יכול היה לפגוע באנשים נוספים פרט למתלונן, ומאידך גיסא - זו בוצעה בתגובה לאמירה שאין מחלוקת כי הכניסה את הנאשמת למצוקה נפשית ולמצב סוער במיוחד.

רבות דובר בפסיקה באשר לחומרת עבירת ההצתה, שהנאשמת הורשעה בניסיון לבצעה, ובסיכון הטמון בביצועה, ובשל כך אף על החובה להחמיר בענישה במקרים כגון דא.

כך לדוגמא, אך לאחרונה צוין בע"פ 8622/21 הולר נגד מדינת ישראל (15/05/22) (להלן: "פס"ד הולר") באשר לחומרת העבירה ולמדיניות הענישה הנהוגה בגין ביצועה כי:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה הנובעת מפוטנציאל הנזק ההרסני הטמון בה לסביבה, לרכוש ולחיי אדם. אין לדעת כיצד תתפשט האש אשר "דרכה לילך ולהזיק", ובמי תאחז ותפגע בדרך הילוכה הלא צפוי. גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשלח אש לשלוט בהשתוללותה, ואף שראשיתה ידועה - אחריתה מי יסורנה ... בהתאם, מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת ההצתה היא להשית עונש מאסר בפועל על מבצעה, בייחוד במקרה בו קדמה למעשה ההצתה התארגנות (ע"פ 8125/15 פרוקופנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בבנו] (19.4.2016))."

מדיניות הענישה הנוהגת

6. בטרם הפנייה לפסיקה הנוהגת אציין את הידוע לכל ולפיו הפסיקה הנוהגת מהווה פרמטר אחד מתוך מספר פרמטרים שהתווה המחוקק לבתי המשפט בקובעם את מתחם העונש ההולם ו"מלאכת הענישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להיגזר מנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה לגופו".

[ראו: ע"פ 4232/20 פלוני נגד מדינת ישראל (12/11/20) (פסקה 9)].

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי הגם שקיים מנעד ענישה רחב, תוך שבתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים באשר למאפייני ההצתה - האם כזו שיש סכנה כי תתפשט לרכוש אחר, האם קיים פוטנציאל לפגיעה בנפש, האם בוצעה בנוכחותו הקרובה והמיידי של אדם, והאם בפועל נגרמה פגיעה ברכוש, ומה היקפה - הרי שככלל בעבירות מסוג זה מוטלת ענישה הכוללת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן, כידוע, "מושכלות יסוד הן כי ההבדל בין עבירת הניסיון לעבירה המושלמת הוא חסר בהשלמת היסוד העובדתי. אולם, על אף חסר זה, המחוקק קבע בסעיף 34 לחוק, כי כל דין החל על הביצוע העיקרי של העבירה המושלמת, חל גם על ניסיון (ע"פ 2588/15 ארנוב נגד מדינת ישראל (08/06/15) (להלן: "פס"ד ארנוב"). משכך, אין משמעות ההרשעה בעבירת ניסיון בלבד כי יש להטיל על הנאשמת מחצית מהענישה הנוהגת בגין ביצוע העבירה המושלמת, וכי חומרת העונש נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, בשים לב לעקרון ההלימה בין חומרת המעשים שביצעה הנאשמת למידת עונשה.

[ראו לעניין זה ע"פ 5001/15 פלוני נגד מדינת ישראל (24/07/16)]

ומכאן לפסיקה הנוהגת:

בפס"ד הולר נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הצתה בצוותא חדא, וזאת לאחר שהודה בכך שהסיע אחר ברכבו לחניון בניין מגורים בו נמצא אופנועו של המתלונן, כשהשניים מצוידים בבקבוק ובו חומר דליק, והאחר הצית את האופנוע באופן שגרם לשרפתו. מששב האחר ורכבו של הנאשם - נסעו השניים מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עבירה הנע בין 15-35 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, 15 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם וקבע כי בית המשפט המחוזי שקלל כראוי את מכלול נסיבות המקרה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, חומרת העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

בפס"ד ארנוב אליו הפנתה המאשימה, נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת ניסיון הצתה, וזאת לאחר שבשל סכסוך בינו לבין המתלונן, ניסה להצית אש בקיוסק אשר נמצא מעל בניין מגורים, באמצע הלילה, באמצעות הצתת נייר דליק שהחדיר לתוך הקיוסק. האש כבתה לאחר מספר שניות והותירה כתם פיח בלבד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 20 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם נלקחו בחשבון בגזירת דינו.

בע"פ 7139/13 צ'קול נגד מדינת ישראל (23/01/14), אליו הפנתה המאשימה, נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הצתה ועבירת היזק בזדון, וזאת לאחר שהצית את חדרו, הנמצא בדירת שותפים, באמצעות מצת וסדין ולאחר מכן ברח מהחדר. כתוצאה מהאמור נשרפו כליל החדר, גג הרעפים וארגז המצוי על הגג, וכן נגרמו נזקי פיח לבית ונשרפו בגדים וחפצים השייכים לאחד הדיירים. הוסכם כי הנאשם ביצע את מעשיו עקב מצבו הנפשי הירוד אך גם הובאו ראיות אשר העידו על סכסוך קודם בינו לבין בעל הבית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 2-4 שנות מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 24 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה, חציו בחופף, והטלת מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט העליון קבע, בין היתר, כי מעשיו של הנאשם יצרו סיכון של ממש, שחלקו אף יצא לפועל, אך מאידך כי יש ליתן משקל לכך שהנאשם וידא כי דיירי המבנה מצויים מחוץ לבית. משכך, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **שנה ל-3 שנות מאסר**, ובשקלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה עברו הפלילי והמאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, נסיבות חייו הקשות, מצבו הנפשי וכי הוא עצמו נפגע כתוצאה מביצוע המעשים - קיבל את ערעורו של הנאשם והקל עונשו ל-**18 חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת המאסר המותנה חציו בחופף וחציו במצטבר.

בע"פ 3074/07 מדינת ישראל נגד אבו תקפה (27/03/08) נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הצתה ועבירת היזק בזדון, וזאת לאחר שהודה בכך שעל רקע סכסוך עם אחר, הצית, ביחד עם אחר, חממה אשר סבר כי שייכת לאותו אחר, וזאת לאחר שמילאו דלק בשני בקבוקים, ושפכו אותו על אחת החממות. בעל החממות הבחין באש וכיבה אותה, אך לא לפני שזו גרמה לנזק בשווי של כ-8,000 ₪. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה וקבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם מקל מדי ביחס לחומרת העבירה והצורך בהגנה על האינטרס הציבורי, והטיל על הנאשם **7 חודשי מאסר בפועל** לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בע"פ 11748/05 פלוני נגד מדינת ישראל (22/05/06), נדון ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הצתה, וזאת לאחר שהודה כי על רקע סכסוך עם מעבידו הקודם, הגיע לפנצ'ריה כשהוא מצויד בבקבוק המכיל חומר דליק ובמצית, שפך מהחומר הדליק בכניסה לפנצ'ריה והציתו במצית, וכתוצאה מכך אחזה אש בדלת ובאזור הכניסה של הפנצ'ריה. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם, קטין בן 17 וחצי, **12 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר מותנה. בית המשפט העליון קבע כי על אף גילו הצעיר של הנאשם, בית המשפט התחשב די הצורך בנסיבותיו האישיות ודחה הערעור.

לאחר עיון בפסקי הדין הנוספים אליהם הפנה ב"כ הנאשמת, לא מצאתי ללמוד מת"פ (י-ם) **23869-04-14 מדינת ישראל נגד כהן ומת"פ 36821-01-13 מדינת ישראל נגד גבאי**, שכן נסיבות ביצוע אותן עבירות שונות באופן מהותי מהמקרה המונח לפניי. כמו כן, לא מצאתי ללמוד מת"פ **53784-12-13 מדינת ישראל נגד סוויסה**, שכן אלו עוסקים בעבירות שונות מזו עליה נותנת הנאשמת את הדין.

נסיבות ביצוע העבירה

7. במסגרת נסיבות ביצוע העבירה יש לקחת בחשבון כי קדם תכנון לאירוע, את היות הנאשמת מבצעת יחידה, וכן את לסיכון המובנה, כאמור, בעצם ביצוע עבירת ההצתה כאשר לא ידוע לאן תתפשט האש ולאיזה נזק תגרום, בוודאי

עמוד 6

במקרה בו נשלחת אש בבניין מגורים.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנזק המזערי שנגרם בפועל, וכן מהסיבה שהובילה לביצוע העבירה, כמפורט לעיל.

8. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיה של הנאשמת במסגרת תיק זה נע בין 11-28 חודשי מאסר בפועל.

התיק המצורף -

9. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת כוללים בתוכם את ההגנה על שלמות גופם וביטחונם של עובדי הציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, וכן השמירה על הסדר הציבורי.

מידת הפגיעה בערך המוגן לא מועטה, שכן על אף שהעבירה בוצעה ללא תכנון מוקדם וככל הנראה על רקע פרשנות מוטעית של הסיטואציה מצד הנאשמת - זו בוצעה בזמן שהנאשמת הוחזרה מדיון משפטי בעניינה במסגרת התיק העיקרי, תוך שהיא מתנגדת להישמע להוראות לוחמי נחשון באופן שהצריך שימוש בכוח כנגדה ותוך שהיא גורמת לפגיעת אחד הלוחמים.

לעניין חומרת הפגיעה בעובד ציבור, יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 קריה נגד מדינת ישראל (02/08/10): "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. ... הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו". בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם. על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

ברע"פ 4565/13 חאלד נגד מדינת ישראל נגד פלוני (04/11/13) אף צויין: "לאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חשופים בצריח" כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים".

מדיניות הענישה הנוהגת

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין העבירות עליהן נותנת הנאשמת את הדין במסגרת התיק המצורף מעלה כי קיים מנעד ענישה רחב, תוך שבתי המשפט שוקלים פרמטרים שונים בהם עוצמת התקיפה, הימשכותה, הרקע לביצועה,

והנזק שנגרם כתוצאה מביצועה.

ומכאן לפסיקה הנוהגת:

ברע"פ 5759/20 אזברגה נגד מדינת ישראל (23/08/20) נדונה בקשת ערעורו של מי שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור ואיומים. זאת לאחר שמהחל פקח לרשום לו דו"ח - הכה הנאשם את הפקח בצווארו ובעט ברכו. בהמשך, קילל הנאשם את הפקח ואמר "אני אשרוף אתכם", וכן עקב אחרי הפקח עד למשרדי הפיקוח העירוני, אז הגיעה שוטרת, אליה הנאשם סירב תחילה להתלוות ולבסוף התרצה. בדרכם לניידת המשטרה, הנאשם צעק לעבר הפקחים שיראה להם מה זה, תוך שנופף בידיו. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין **3 ל-15 חודשי מאסר בפועל**, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, בין היתר **8 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם וקבע כי העונש שהוטל עליו מידתי. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור וקבע כי ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות היא פריווילגיה וכי במקרה זה הנאשם איננו עומד בציפיות הנלוות למי שראוי להטיל עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודות.

בע"פ (חי') 1302-01-21 מדינת ישראל נגד זיאן (15/07/21) נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש ועבירת תקיפת עובד ציבור. זאת לאחר שעל רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מהחלטת מנהל מחלקת הרפואה הדחופה בבית החולים בעניינו - תקף הנאשם את מנהל המחלקה בכך שאחז בחולצתו והיכה אותו במכות אגרוף בפניו ובצווארו. כמו כן, משנחלץ רופא העובד במחלקה לעזרת המנהל - תקף אותו הנאשם בכך שהיכה אותו במכות אגרוף בפניו ושרט את פניו עד שלבסוף נפלו הנאשם, המנהל והרופא על הרצפה. כתוצאה מהמתואר נגרמו לרופא שפשופים שטחיים וסימני חבלה בפנים ומאחורי האוזן ולמנהל המחלקה נגרמו סימני חבלה בפנים ובבית החזה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין **7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל**. עם זאת, בשל מצבו הרפואי המורכב של הנאשם - חרג בית המשפט מהמתחם לקולה והסתפק בהטלת 4 חודשי מאסר מותנה לצד התחייבות ופיצויים. בית המשפט המחוזי קבע כי במקרה זה נכון היה לחרוג מטעמי צדק מהמתחם, לאור מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, ומשכך הותר את גזר הדין על כנו, למעט הוספת צו של"צ למשך 200 שעות.

בע"פ (נצרת) 19762-08-16 בודהנה נגד מדינת ישראל (03/01/17) נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. לאחר שהנאשם התבקש על ידי פקחי רשות הטבע והגנים לשחרר את הדגים שדג בשטחה של שמורת טבע - תקף הנאשם את אחד הפקחים באמצעות חכה שהחזיק בידו, על כתפו ועל גבו, ולאחר מכן הכה אף את הפקח השני באמצעות החכה. בתגובה לאמור, ריסס אחד הפקחים את הנאשם בגז פלפל, ושניהם נפלו למים. כתוצאה מהמתואר נגרמו לאחד הפקחים סימני חבלה עם שפשופים בכתף שמאל, בגב מצד שמאל, וכאבים במותן. בהמשך, איים הנאשם על אחד הפקחים באומרו: "יש לך מזל שנשארתי בחיים, אנחנו עוד ניפגש וזה ייגמר אחרת". בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין **מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל**. לאחר ששקל כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות עברו הפלילי, מצבו הבריאותי והפגיעה במשפחתו - הטיל בית המשפט על הנאשם **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**, לצד מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל כלל השיקולים הרלוונטיים וכי העונש שהוטל על הנאשם סביר מאוזן.

בע"פ (י-ם) 23164-02-15 שבתאי נגד מדינת ישראל (02/06/15) קיבל בית המשפט את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפת עובד ציבור, באופן חלקי. בית המשפט קבע כי לאחר שהמתלוננת, פקחית חנייה, סירבה לבקשותיו של הנאשם להימנע מלרשום לו דו"ח - תקף אותה הנאשם בכך שהכה אותה במכת אגרוף בפניה. בתגובה לכך, ריססה המתלוננת את הנאשם בגז מדמיע ונמלטה מהמקום. בהמשך, חזרה המתלוננת על מנת לצלם את רכבו של הנאשם - וכך אותר. כתוצאה ממעשה הנאשם נגרם למתלוננת חתך בגשר האף אשר הצריך תפרים והתערבות פלסטית, ובעקבות האירוע המתלוננת אף פנתה לפסיכולוג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין **מספר חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, ועד לשנתיים**, ולאחר שלקח בחשבון את גילו המבוגר והיעדר עבר פלילי - מיקם עונשו בתחתית המתחם והטיל עליו, בין היתר, **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח**. בית המשפט המחוזי קבע כי "תקיפת עובדי ציבור מחייבת ענישה מחמירה וממשית אשר תעביר מסר חד ומדויק, לפיו למעשים כגון אלה לא תבוא סובלנות כלשהי...", וקבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם ראוי. עם זאת ובאופן חריג, לאור גילו של הנאשם, כבן 70, והיותו נעדר עבר פלילי - הקלו עמו במידת מה באופן שעונש המאסר שהוטל עליו **הומר לריצוי בעבודות שירות**.

בע"פ (י-ם) 26891-05-13 בלעיש נגד מדינת ישראל (02/06/15) קיבל בית המשפט את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפת עובד ציבור, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים, באופן חלקי. בית המשפט קבע כי לאחר שמאבטח בעיריית כרמיאל ביקש לבדוק את הנאשם טרם כניסתו לעירייה - דחף אותו הנאשם באומרו "זוז לפני שאני מזיין אותך" ובהמשך, משהגיע למקום פקח בעירייה העוסק בשיטור עירוני וביקש לשוחח עם הנאשם, הלם בו הנאשם בפניו, באוזנו ובכף ידו, באמצעות אגרופיו. כתוצאה מהמתואר נגרמו לפקח שריטות בפנים, שטף דם ופצע מאחורי אוזנו ונפיחות והגבלת תנועה בבוהן כף ידו הימנית. באותו מעמד ניסה הנאשם לתקוף פקח נוסף ואיים על שניים מהם באומרו כי הוא עוד יתפוס אותם בסמטה חשוכה ויסגור איתם חשבון וכי הם רוסים מסריחים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין **3 ל-15 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח**, והטיל על הנאשם, בין היתר, **5 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח**. בית המשפט המחוזי קבע כי יש לבטל הרשעתו של הנאשם בביצוע עבירת האיומים, אך ברוב קולות קבע כי יש להותיר את עונש המאסר על כנו בשל היותו סביר.

לא מצאתי ללמוד מרע"פ 31/15 **אפרסמון נגד מדינת ישראל (20/01/15)** אליו הפנתה המאשימה, וזאת בשים לב לשוני בעבירות בין אותו התיק לתיק זה.

נסיבות ביצוע העבירה

11. במסגרת **נסיבות ביצוע העבירה** יש לקחת בחשבון כי לא עולה שקדם תכנון לאירוע, וכן את היות הנאשמת מבצעת יחידה.

כמו כן, יש לקחת בחשבון את הנזק הגופני שנגרם ללוחמת ולקצין, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, וכן את הנזק אשר יכול היה להיגרם כתוצאה מהשימוש באזיקים לצורך תקיפת הקצין.

עם זאת, יש ליתן משקל לסיבה שהביאה את הנאשמת לביצוע העבירות - ככל הנראה מצוקתה הנפשית של הנאשמת

בשל קיום הדיון במסגרת התיק העיקרי ואמירת לוחם יחידת נחשון בעניינה, וכן את העובדה כי גם הנאשמת נחבלה באירוע.

12. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיה של הנאשמת במסגרת תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשה של הנאשמת

13. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות יילקחו בחשבון הודאות הנאשמת בכתבי האישום המתוקנים, שיש בה משום לקיחת אחריות על מעשיה.

עוד יילקחו בחשבון נסיבות חייה המורכבות כפי שאלה באו לידי ביטוי בטיעוני ב"כ הנאשמת וכפי שעולה אף מנ/2, מכתב מטעם עו"ס משטרה - תחנת עיירות מיום 06/01/22, כשבועיים טרם ביצוע העבירה עליה נותנת את הדין במסגרת התיק העיקרי.

מנ/2 עולה כי הנאשמת גרושה, בת 20, בעלת רקע משפחתי מורכב שהובילה אף לשימוש בסמים. עוד עולה כי קיים חשש ממשי לחייה מצד משפחתה אך קיים קושי לאתר בעבורה מסגרת מגנה - שיקומית בשל מאפייניה המיוחדים וקושי של הנאשמת לשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

כמו כן, יש ליתן משקל אף לגילה הצעיר של הנאשמת ולהיותה נעדרת עבר פלילי, וכן לפגיעה שנגרמה לה כתוצאה מהאירוע בתיק המצורף, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן.

14. סוף דבר, לאחר ששקלתי את הנסיבות לקולה ולחומרה במקרה דנן, כמפורט לעיל, ובעיקר נוכח נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת והרקע לביצוע העבירות עליה נותנת את הדין, על אף שהנאשמת לא עברה כל הליך שיקומי ואף לא הוגש תסקיר בעניינה - באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל עליה ענישה ברך התחתון של המתחמים, תוך חפיפה מסוימת בין העונשים.

בשים לב לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, ובשים לב אף לעמדת המאשימה בעניין זה - מצאתי כי יש מקום להימנע מהטלת כל רכיב כלכלי בעניינה של הנאשמת במסגרת תיקים אלה, וזאת על אף הנזק שנגרם לנפגעי העבירות והמשמעות הגמולית וההרתעתית שכלווית להטלת רכיב ענישה מסוג זה.

15. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

חודשי מאסר בפועל מהם ינוכו ימי מעצרה.

12 ב. חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור עבירה מסוג פשע לפי סימן ט' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או עבירה מסוג פשע לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

6 ג. חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור עבירת עוון לפי סימן ט' לפרק י"א לחוק העונשין ו/או לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ח אב תשפ"ב, 15 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.